

Konspekt szkółki niedzielnej

Przedostatnia niedziela roku kościelnego

Główna myśl: Bądź wytrwały

Tekst: Jr 8,4-7 Grzech i sąd
Mt 22,1-10 Podobieństwo o uczcie weselnej

Wiersz przewodni: Psalm 28,1a
„Do Ciebie wołam, Panie, skała moja”.

Cele:

Dziecko zna historię o uczcie weselnej.

Dziecko jest zachęcane do tego, aby przyjąć Boże zaproszenie

Dziecko rozumie, że Boże zaproszenie powinno być przekazywane innym.

I. Wstęp

„W którą stronę pójść?” – scenka

Pomoce: osoby występujące w krótkiej scenie (informacja dla prowadzącego: występujące osoby mają imiona chłopców, lecz mogą to być również dziewczyny lub dziewczyna i chłopak, w zależności od składu grupy):

1. Narrator.
2. Marek – osoba, która nie wie w którą stronę iść, by dojść do celu.
3. Zbyszek – osoba, która proponuje pomoc.

Przebieg: wybrane osoby, przedstawiają scenkę.

Scenka

Narrator: (zwraca się do dzieci i wskazuje na osobę, która gra Marka) *Popatrzcie! Jak myślicie? Co robi ten człowiek?* (Osoba grająca Marka pewnie wchodzi i śmiało idzie naprzód. Jednak po chwili zatrzymuje się, rozgląda i powoli wraca z powrotem. Po przejściu kilku kroków znowu zawraca) *On tak chodzi, bo chyba nie wie, w którą stronę pójść. Zobaczcie, ktoś do niego podchodzi* (do szukającego drogi, podchodzi osoba, która chce pomóc).

Zbyszek: *Dzień dobry. Patrzę na ciebie i widzę, że chodzisz tam i z powrotem, jakbyś nie wiedział gdzie iść? Czy mogę ci w czymś pomóc?*

Marek: *Dzień dobry! Nie, bardzo dziękuję.*

Zbyszek: *Ale wyglądasz na zagubionego, a ja naprawdę mogę pomóc i chętnie to zrobię.*

Marek: *Nie potrzebuję żadnej pomocy! Nie musisz mi nic tłumaczyć, nie musisz mi nic pokazywać! Wszystko wiem.*

Narrator: *Zbyszek popatrzył na Marka, wzruszył ramionami i odszedł. (Zbyszek odchodzi) Marek nie słuchał Zbyszka, choć ten na pewno mógłby służyć mu pomocą. Marek jednak uważał, że sam wszystko wie najlepiej i że nie potrzebuje pomocy.*

Podsumowanie: Rozmowa z dziećmi: *Nasza krótka scenka już się skończyła. Powiedzcie, czy wam też zdarzyło się tak, że nie wiedzieliście gdzie iść lub co zrobić? I co wtedy?* (odpowiedzi dzieci) *Czy przyjęlibyście radę osoby, która chce wam pomóc? A może po prostu powiedzielibyście, tak jak Marek, że poradzicie sobie sami?* (odpowiedzi dzieci) *Wiele osób, może tak sobie myśli: „A ja jestem już duży, wiem już dużo rzeczy i pomocy nie potrzebuję”. Lecz muszę wam teraz powiedzieć coś ważnego i chyba smutnego! Niestety my, każdego dnia, tak właśnie odpo-*

wiadamy Panu Bogu: „Nie potrzebuję rady, ja sam wiem”. I nie chcemy słuchać Jego Słów, Jego rady. Ale wiecie co? Najwspanialszą rzeczą jest to, że Pan Bóg mimo wszystko chce nam przebaczyć i zaprasza do siebie, i ciągle na nas czeka. Czy przyjmiesz Boże zaproszenie? Czy może zachowasz się jak osoby z dzisiejszej historii? Posłuchajcie...

1b. Wersja dla młodszych dzieci – Oni muszą być wytrwali.

Pomoce: Obrazki lub zdjęcia kucharza, krawcowej, mechanika, cukiernika, rolnika (osób, których praca wymaga cierpliwości i wytrwałości).

Przebieg: Osoba prowadząca szkółkę mówi: *Dzisiaj mam dla was ciekawe zadanie. Popatrzcie, mam kilka zdjęć i rysunków. Kogo one przedstawiają? Co te osoby robią? (osoba prowadząca pokazuje przygotowane zdjęcia, a dzieci odpowiadają) To kucharz, zgadza się, a co robi kucharz? Gotuje. A czy kucharz, który gotuje na przykład ziemniaki, może je tylko wsadzić do wody i zaraz wyciągnąć? Nie, bo ziemniaki nie będą ugotowane i będą twarde, i nie będą się nadawały do zjedzenia. Kucharz musi cierpliwie czekać, aż ziemniaki się ugotują. Podobnie jest z mechanikiem, który naprawia samochód. On też musi być cierpliwy i wytrwały, by dobrze naprawić wszystkie urządzenia w samochodzie. Tak, żeby samochód, którym pojedziemy, bezpiecznie dotarł do celu.*

Podsumowanie: Osoba prowadząca szkółkę mówi: *Osoby, o których mówiliśmy, powinny być wytrwałe, czyli powinny się bardzo starać, jeśli chcą dojść do wyznaczonego celu. Mówiliśmy o tym, że kucharz musi wykazać się wytrwałością i cierpliwością, jeśli chce ugotować dobry obiad, a mechanik, jeśli chce dobrze naprawić samochód itd. A dziś poznamy osobę, która też była wytrwała, czyli chciała dojść do wyznaczonego celu. Posłuchajcie.*

II. Szkółka

Pomoce: postacie z flanelografu do historii o ucztie weselnej, zaproszenie.

- 1. Rozesłane zaproszenia** – *Żył pewien bogaty król, który postanowił wyprawić swemu synowi wesele. Z tego powodu wysłał swoje sługi, by roznieśli zaproszenia na wesele. (osoba prowadząca szkółkę może pokazać przyniesione zaproszenie) Posłuszni słudzy poszli i przekazali zaproszenia. Teraz pozostało tylko czekać na dzień rozpoczęcia wesela.*
- 2. Gotowa ucztą** – *Po pewnym czasie król znowu posłał sługi, by przekazali zaproszonym osobom informacje: Przyjdźcie, bo wszystko jest już gotowe i nadszedł czas wesela.*
- 3. Odpowiedź zaproszonych** – *Lecz cóż to? Gospodarzy spotkała niemiła niespodzianka. Goście chociaż byli zaproszeni, co zrobili? Otóż jedni odeszli do własnej roli, inni do swego handlu, a jeszcze inni przybyłych słuzących znieważyli, pobili, a niektórych nawet zabili. Osoby zaproszone odrzuciły królewskie zaproszenie na wesele. I co było potem? Co zrobił król?*
- 4. Reakcja króla** – *Otóż król rozgniewał się i ukarał ich. I chociaż byli zaproszeni na wesele, to odrzucając królewskie zaproszenie, na weselu się nie bawili. A król zamiast nich zaprosił innych. Wesele odbyło się.*

III. Zakończenie

Pan Bóg zaprasza każdego, także ciebie. A czy ty przyjmiesz Boże zaproszenie? On chce być z tobą, chce ci pomagać. Lecz czy czasem nie myślisz, że właściwie, to Pan Bóg nie jest ci potrzebny, bo sam sobie doskonale poradzisz? A jednak bez Niego i bez Jego pomocy jest ciężko. On zawsze chce dla ciebie jak najlepiej. Dlatego zachęcam cię: Przyjmij darowane ci przez Boga zaproszenie. I to Boże zaproszenie przekazuj innym. Pomyślcie, kogo możecie zaprosić na wspaniałą Bożą ucztę? (odpowiedzi dzieci) Bóg jest wierny i mocny, zawsze gotowy jest pomóc i dzisiejszy wiersz mówi o tym.

1. Wiersz biblijny

„Do Ciebie wołam, Panie, skała moja” Psalm 28,1a

Pomoce: wiersz, który należy zapisać na pięciu kartkach: na pierwszej – **Do Ciebie**; na drugiej – **wołam**; na trzeciej – **Panie**; na czwartej – **skała moja**; na piątej – **Psalm 28,1a**; mały kamyk, który pokażemy dzieciom, gdy będziemy mówili o tym jaka jest skała.

Przebieg: Wiersz należy wytłumaczyć. Osoba prowadząca szkółkę mówi: *Pan Bóg chce, abyśmy do Niego wołali i chce, abyśmy w tym zwracaniu się do niego; wołaniu byli wytrwali. Chce nauczyć nas wytrwałości w byciu z Nim w modlitwie. Chce nauczyć nas wytrwałości i wierności, bo przecież relacji z Bogiem potrzebujemy przez całe życie, a nie tylko przez chwilę.*

Kartki wiersza we właściwej kolejności mocujemy na tablicę. Można je przyczepić klamerkami na rozwieszonym sznurku. Po wytłumaczeniu wiersza, czytamy go kilka razy, a następnie dla utrudnienia zdejmujemy wybrane kartki.

2. Prace plastyczne

A. Zaproszenie na szkółkę

Pomoce: 1/2 kolorowej kartki z bloku technicznego; kredki; naklejki; klej; mazaki; ołówki oraz różne rzeczy, które nadają się do ozdobienia zaproszenia.

Przebieg: Informacja dla prowadzącego: młodszym dzieciom rozdajemy kartki z wydrukowanym napisem:
Zaproszenie
Zapraszam Cię (imię) na szkółkę niedzielną w najbliższą niedzielę o godz.:...;

Starsi mogą sami wypisać zaproszenie; następnie wszyscy ozdabiają napisane już zaproszenie przyniesionymi, przygotowanymi różnymi rzeczami.

Gotowe zaproszenia zabierają, by dać je osobie, która już dawno nie była na szkółce lub osobie, która na szkółkę nie chodzi.

Podczas pracy można porozmawiać z dziećmi o tym komu mogą takie zaproszenie wręczyć.

B. Labirynt

Pomoce: skopiowany załącznik „Zadanie”, kredki, ołówek.

Przebieg: Zadaniem jest narysować w zaznaczonym miejscu siebie, a potem znaleźć drogę, która prowadzi na ucztę. Czy znajdę drogę? Czy będę w gronie zaproszonych na wspólną, królewską ucztę?

„Zadanie”

Narysuj siebie

Znajdź drogę na ucztę

